

til, have de jo samlet 50,000 Kr., og for dem kunne de meget godt bygge en Kirke. Det fremmer ikke Kristendommen det allermindeste, at man bor i Paladser, tværtimod gaar det i Reglen bedre, naar man samles i tarvelige Huse. Derfor er der ingen Grund til at ødsle med Statens Penge og give disse 40,000 Kr. ud, og jeg vil raade Tinget til at følge Mindretallet og stemme imod denne Bevilling.

Bøtker: Det er det Forslag, som staar opført i Betænkningen under Nr. 101, og som angaar den allerede ret udførlig omtalte Oprettelse af et Kapellani i Vrads Sogn, som giver mig Anledning til at sige nogle Ord. Jeg vil sige den højtærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet Tak for den Interesse, han har vist for denne Sag, og jeg er sikker paa, at denne Interesse ogsaa paaskønnes af det paagældende Sogn. Paa den anden Side maa jeg meget beklage, at Forholdene ere saaledes, at Udvalgets Flertal ikke har ment at kunne tiltræde det foreliggende Forslag, thi det forekommer mig vanskelig at se, hvad den egentlige Grund er dertil. Paa den ene Side lever den paagældende Befolkning under saadanne Forhold, at hvis der overhovedet gives Steder, hvor der er Grund til at foretage en Omlægning eller Forandring, maa det siges at være her. Som det allerede er sagt, have Konfirmanderne indtil 3 Mil at tilbagelægge, hvis de skulle søge Præsten i Præstegaarden, og det forekommer mig, at det er et saa stærkt og klart Bevis, som overhovedet kan tænkes, for, at der her er Grund til at foretage en Forandring. Naar man nu hører af den højtærede Minister, at det Tilskud, som Præsten hidtil har haft af Stiftsmidlerne for at befordre sig til Vrads under Konfirmationsforberedelsen, har han ikke længer Udsigt til at beholde, bliver Stillingen endnu vanskeligere. Saa bliver Forholdet altsaa dette, at det bliver umuligt for den Del af Befolkningen, som bor i den vestligste Del af Vrads Sogn, i hvert Fald ved Vintertid, at faa deres Børn til Konfirmationsforberedelse.

Hvis man nu ved at oprette dette Kapellani, som her er Tale om, foregreb noget som helst over for den Ordning, som det ærede Flertal vel sagtens har i Sinde en Gang i Tiden at ville tilvejebringe, ja saa var det jo dog forstaaeligt, saa vilde der deri kunne findes en Grund til nu at modsætte sig Forslaget. Men det forekommer mig, at den højtærede Minister jo her har fuldkommen Ret; i begge Tilfælde

skal Boligen for Kapellanen eller Præsten opføres i Vrads; om man opfører en Bolig til en Kapellan, eller man opfører en Bolig til en Præst, turde dog vel være et og det samme, og saa kunde man jo frem i Tiden se at finde den Løsning, som vilde og maatte anses for den heldigste. Naar den ærede Ordfører for Flertallet i Gaar udtalte, at han mente, at det vilde være den heldigste Løsning for Egnens Befolkning, at de 6 Sogne bleve omlagte til 3 Pastorater, og at man tidligere havde været enig i saa Henseende, ja saa har den ærede Ordfører Ret i det sidste, men ikke i det første, og den ærede Ordfører indrømmede ogsaa, at denne Enighed forlængst er bristet, og at man i Virkeligheden nu ønsker, at der skal oprettes 2 Kapellanier. Det er sikkert nok. Thi som det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (Holm) i Gaar udtalte, vilde ved en Ordning med 3 Pastorater i de 6 Sogne saavel Bryrup Sogn som ogsaa Grædstrup Sogn blive uheldigere stillede, end de ere i Øjeblikket, og Bryrup Sogn vilde i ganske særlig Grad blive mere uheldig stillet, end det er i Øjeblikket. Og naar nu den ærede Ordfører for Flertallet i Dag gør opmærksom paa, at der vil kunne spares en Smule, eller spares lidt Penge — saaledes var vist Udtrykket — for Statskassen, saa er det rigtigt nok; der vil kunne spares lidt Penge, men ogsaa grumme lidt, spares lidt Penge for Statskassen ved at vælge den af ham tænkte Ordning fremfor den Ordning Befolkningen og de kirkelige Autoriteter og den højtærede Minister ere enige om. Og naar man nu ser, at det dog egentlig ikke gaar saa strengt til — man har dog Penge at yde til saadanne Foranstaltninger i mange andre Embeder — saa er det for mig noget paafaldende, at man netop vil søge Besparelse i et af de fattige Hedesogne. Det kan ikke nægtes, at det ser noget ejendommeligt ud, at man har Penge at give til Kirker i Købstæderne, men man vil spare Penge i de fattige Sogne ude paa Landet. Jeg for mit Vedkommende har altid støttet de kirkelige Formaal, som have været fremme her i Tinget, og for saa vidt som der findes en virkelig Begrundelse derfor, ønsker jeg ogsaa fremdeles at kunne blive ved at yde Støtte dertil, saalænge jeg skal være her, men jeg maa sige, at naar man kommer dertil, at man vil til at søge Besparelser netop paa Omraader, hvor der dog utvivlsomt ikke kan siges at være nogen Grund dertil, for maaske derved at søge at drage saa mange